

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXVII.

Vydána dne 21. května 1920.

Obsah: (Čís. 347.—349.) 347. Zákon o akciové bance cedulové. — 348. Vyhláška, že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 15. dubna 1920, čís. 270 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry v soudnictví na území bývalého státu uherského. — 349. Nařízení k provedení zákonů upravujících platové a postupové poměry profesorů vysokých škol.

Čís. 347.

Zákon ze dne 14. dubna 1920 o akciové bance cedulové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

A. Ustanovení měnová.

I. Výsada a bankovky (§§ 1—38).

§ 1.

Úprava oběhu platidel jest výhradným právem státu. Úprava tato provedena bude tímto zákonem a zákonem měnovým, po případě dalšími zvláštními zákony.

§ 2.

Aby státu včas byl zjednán další prostředek k postupnému úpravě měny, zmocňuje se vláda, aby vykonající vhodná opatření připravná zřídila v době, kdy k tomu budou dány hospodářské předpoklady, akciovou banku cedulovou.

§ 3.

Základem pro výdaj bankovek bude měnová jednotka, určená měnovým zákonem.

§ 4.

Cedulová banka budiž vybudována podle ustanovení tohoto zákona a podle stanov, jež tvoří součást jeho. Stanovy tyto mohou být měněny jenom zákonem.

§ 5.

Bance této přísluší péče o oběh platidel a správné působení jejich ve státě, o poskytování úvěrů obchodu, průmyslu a zemědělství, o vybudování zařízení odúčtovacích (clearingů), o organizaci a soustředování příjmů a hotovostí stát-

ních, dále péče o udržování kursu měnové jednotky na zahraničních trzích na výši zákonem ji dané (§ 42).

§ 6.

Banka zastupuje ve shodě s ministerstvem financí stát na mezinárodních clearingových zařízeních.

§ 7.

Cinnost banky vztahuje se na celé území republiky Československé a banka vykonává ji na místech, jež ustanoví vláda v dohodě s bankou (§ 55).

§ 8.

Vnitřní úřední jazyk banky jest československý. Jazyk tento jest jednacím jazykem ve valných hromadách a všech schůzích bankovních, a jazykem, kterým banka uveřejňuje předeepsané vyhlášky a výkazy. V městech, kde více než 20% obyvatelstva jest jiné národnosti než československé, připojí se k vývěskám také překlad v příslušném jazyku. Stelná zásada platí pro nápisu na budovách a uvnitř úřadoven banky.

§ 9.

Bance této udílí se výhradné právo (výsada) vydávat v republice Československé bankovky, t. j. nezúročitelné poukázky na sebe samu. Po dobu trvání výsady nesmí nikdo v republice Československé vydávat platidla jakéhokoli druhu bez svolení státu a banky.

Stát získá se po dobu trvání výsady práva vydávat státovky, po případě oběh státovek zajištěný při zahájení činnosti banky zvyšovat, nebo obnos těchto státovek po stažení znova vydávat.

Minci státem ražených se toto ustanovení netýká.

§ 10.

V republice Československé jsou cizozemská platidla pouze předmětem obchodu. Tím však ne-

ruší se právo státní správy připustiti přijímání některých cizozemských platidel ve stanovené ceně pokladní u určitých pokladen státních (na př. celních, železničních a poštovních) i soukromých (na př. železničních). Měnové použití cizozemských platidel může být vysloveno jenom zákonem.

§ 11.

Výsada tato udílí se bance na dobu 20 let, počítajíc ode dne, kdy počne banka působit. Výsada tato může být bance odňata i dříve, než miní tato doba, zejména nastalo-li hrubé porušení tohoto zákona nebo stanov; může být prodloužena zákonom, požádá-li o to banka nejdéle dvě léta před vypršením doby výsadní.

§ 12.

Výsada banky přestává:

- a) uplynutím doby výsadní (§ 11),
- b) nedostála-li banka své povinnosti podle § 15,
- c) ztratila-li banka více než jednu třetinu akciové jistiny a nebyla-li jistina tato do roku znova na původní výši doplněna,
- d) odnětím výsady podle § 11,
- e) požádá-li o to banka podle řádného usnesení valné hromady (§ 117) vládou schváleného.

§ 13.

Bankovky bankou vydané stanou se v tužemsku zákonným platidlem mocí zvláštního zákona, který před zřízením banky bude vydán.

§ 14.

Bankovky zní na majitele.

Bankovek nelze umořiti ani záznamem zatižit.

§ 15.

Zvláštním zákonem určena bude doba, kdy bance nastane povinnost bankovky jí vydané vyplatiti při předložení u hlavní pokladny ještě v Praze v kovu měnovým zákonem určeném.

Kdyby banka této své povinnosti do 24 hodin po předložení nedostála, aniž by se mohla odvolati na vyšší moc, pozbývá své výsady (§§ 11, 12).

U filiálek pak povinna bude banka vypláceti iněnovým kovem, jen pokud to připouštějí jejich hotovostí.

§ 16.

Bankovky zní na obnosy deseti dělitelné. Přípustný úhrnný obnos bankovek v druzích pod patdesát měnových jednotek určuje vláda. Bankovky znějící na méně než deset měnových jed-

notek může banka vydávat jen podle zvláštního zákona.

§ 17.

Bankovky budtež technicky tak dokonalé, aby padělání jich bylo pokud lze znemožněno, nikoli však na úkor stránky umělecké.

§ 18.

Text bankovek jest český a obsahuje prohlášení, že Národní banka Československá zaplatí za předloženou bankovku hodnotu, na kterou zní, v kovu měnovým zákonem ustanoveném.

Vedle toho budtež opatřeny bankovky datem vydání, které smí být pro zvolený typ stejné, dokud pro tu kterou hodnotu tento typ se nezmění, dále budtež opatřeny plným podpisem banky, který může být pořízen tiskem. Na bankovce budíž vytiskna trestní klausule. Dále budíž označení hodnoty na bankovkách uvedeno v těchto jazycích: ve slovenském, ruském, německém, polském a maďarském.

§ 19.

Padělání nebo porušení bankovek, i akcií, vydaných bankou, s náležejícími k nim kupony a talony trestá se jako padělání veřejných úvěrních papírů (zákon ze dne 22. května 1919, č. 269 Sb. z. a n.), padělání však jinými bankou vydaných listin trestá se jako padělání veřejných listin podle zákonů trestních.

Výroba tiskovin napodobujících úpravou bankovky, ať tiskem, nebo jiným způsobem za účelem reklamy a pod. jest zakázána.

Přestoupení zákazů toho budíž trestáno podle § 325 rak. tr. z., § 582 voj. tr. z. a v oblasti trestního práva uheršského pro přečin vězením od jednoho do tří měsíců. při čemž budíž vysloveno propadnutí protizákoně zhotovených výrobků. Trestání přečinu toho přikazuje se působnosti soudů okresních.

Kdo neoprávněně vydává bankovky, dopouští se, pokud zde není skvilkové povahy těžšího trestného činu, přečinu a budíž trestán trestem na penězích ve výši desateronásobné části vydaných jím bankovek, nejméně však částkou Kč 10.000.

K trestnímu řízení a soudění o přečinu tom je výlučně příslušný zemský trestní soud v Praze. Stíhání děje se jen na žádost akciové cedulové banky.

Pro případ nedobytnosti budíž stanoven přiměřený trest vězení, ne však déle jednoho roku.

Peněžitě tresty připadají státu.

§ 20.

Banka jest oprávněna odebírat padělané bankovky na stvrzenku bez náhrady. Stejně právo přísluší jí na mince, pokud obstarává za stát němcovní oběti podle § 32.

§ 21.

Banka jest povinna vyměňovati u svých pokladen podle zásob bankovky za jiné druhy.

§ 22.

Banka jest povinna opořebované, znečištěné neb oběhem poškozené bankovky nahrazovati novými a za bankovky necelé vyplácati náhradu podle plošné výměry předloženého zbytku. Banka má právo za bankovky úmyslně poškozené vybírat poplatek rovnající se přibližně výrobnímu nákladu.

§ 23.

Banka jest povinna oznamiti nová vydání bankovek s popisem ministerstvu financí, které zařídí vyhlášku ve Sbirce zákonů a nařízení. Rovněž stažení některého druhu nebo všech bankovek dlužno oznamiti stejným způsobem s přesným stanovním lhůty, do které bankovky zůstávají platidlem, a lhůty, do které je lze potom ještě u banky vyměnit.

§ 24.

Hodnota bankovek nepředložených k výměně v této konečné svolávací lhůtě, která bude stanovena pravidelně pěti léty počítajíc ode dne, kdy přestaly být platidlem, dostává se státu a odepíše se z celkového občtu. Banka není povinna takové bankovky později předložené vyměnit. Případné náhrady za takové bankovky mohou se pak díti jen podle rozhodnutí a na účet státní správy.

§ 25.

Banka je povinna po stažení státovek obíhajících při jejím založení přijímat platy jen v bankovkách ji vydaných a v mře obecně platné v mincích vydaných státem.

§ 26.

Bankovky do občtu dané musí mít nejméně 35% úhradu kovovou (§ 28), zbytek pak i ostatní ihned splatné závazky banky úhradu obchodní (§ 29). Banka jest povinna pečovati o takový pořídek těchto úhrad, aby ji bylo umožněno plnění § 15.

Za bankovky obíhající považují se všechny vydané bankovky, které se nevrátily do pokladen banky.

§ 27.

Majitelé bankovek a věřitelé ze závazků banky ihned splatných mají k uspokojení svýci pohledávek bezpodmínečné přednosní právo na tyto úhrady a na celé jmění banky přede všemi jinými nároky vyjma před nároky zaměstnanců banky podle konkursních řádků.

§ 28.

Do kovové úhrady lze počítati:

- a) zlato ve všech způsobech do výše neomezené, počítajíc 1 kg ryzího zlata za cenu určenou měnovým zákonem jako podklad měnové jednotky; u zlata nemincovaného sráži se ražebné,
- b) cizí platidla, devisy mající jinak vlastnosti směnek připuštěných k eskontu, a pohledávky v cizině znějící na hodnoty směnitelné za zlato, do výše splacené akciové jistiny, počítajíc ve zláté paritě,

c) stříbro ve všech způsobech do výše 50 milionů měnových jednotek, při čemž stříbro bude oceněno v relaci stanovené měnovým zákonem.

d) drobné mince republiky Československé ze stříbra nebo kovů jiných do 5% celého občtu bankovek, nikoli však více než za 25 milionů měnových jednotek.

§ 29.

Úhrada obchodní záleží v hodnotách za hotové snadno směnitelných, a banka smí nabývat této úhrady jen způsoby a obchody stanovami určenými (§ 121). Do obchodní úhrady započítati lze i hodnoty v § 28 ad b) uvedené, pokud přesahuji obnos vypočitatelný do úhrady kovové.

§ 30.

Z občtu bankovek kovem nehrazených, pokud přesahuje 500 milionů měnových jednotek v prvním půlletí a 600 milionů v druhém půlletí kalendářního roku, povinna jest banka platiti 4,8% daň bankovkou. Daň fato platí se pro rata temporis a vyúčtování jejjí děje se koncem roku z obnosů, udávajících výši občtu ve výkazech dle § 139.

§ 31.

Banka jest povinna kupovati od každého kdykoliv u svého hlavního ústavu v Praze zlato za cenu měnovým zákonem určenou. Povinnost tato zaniká, jde-li o množství nedosahující jednoho kg v ryzím zlatě.

Banka má právo odečísti si při nákupu ražebné a zkušebné.

§ 32.

Banka bude obstarávat v území státu oběh mincovní, t. j. bude mince od státní správy přejímati, dávat do občtu, vyměňovati a stahovati a dbati o čistotu občtu. Za úkony tyto smí banka účtovati si jen hotové výlohy.

§ 33.

Banka jest povinna v zájmu spořádaného úvěrnictví vyvolati evidenci obchodních úvěrů v celém státě a ji vést tak, aby zneužívání úvěru

pokud možno bylo zamezeno. Banka má právo vyžadovat si k tomu účelu od kohokoliv doklady a zprávy.

§ 34.

Banka zřídí státní správě účet, na který bude moci každý odváděti daně ještě nedospělé. Banka vydá na takové platy osvědčení na majitele znějící a záročitelné ode dne složení do dne, kdy majitel splatnou daň osvědčením zaplatí. Výši úroku určuje státní správa vždy v dohodě s bankou. Osvědčení mohou znít jen na obnosy 100 dělitelné, a býti textovány jen tak, aby bylo patrnó, že dlužníkem jest stát a nikoliv banka, dále pak, že i úrok hradí stát.

§ 35.

Státu přislíší právo užiti zařízení banky k doplnění a soustředění státní služby pokladní. O způsobu a mísce využití tohoto práva dohodne se vláda vždy s bankou. Banka smí za tyto služby říčovati státu jen hotové výlohy.

§ 36.

Státní správa a státní ústavy budou ukládati dočasné přebytky z běžného hospodářství státního zpravidla u banky, a banka jest povinna je přijímati. Státní správa smí žádati, aby banka uložila pro účet státu část těchto přebytků do výše, pod kterou podle zkušenosti nikdy neklesnou, ve státních papírech republiky Československé. Výlěžky z takového uložení ve státních papírech připadají státu. Přebytky takto uložené odepíši se z volných (žirových) vkladů státních. U jiných peněžních ústavů smí státní správa ukládati přebytky jen v dohodě s bankou, kterážto dohoda musí se týkat i také sazby úrokové.

Banka nesmí za vedení účtů státních a za výplaty konané pro stát říčovati nijakých poplatků, za zásilky peněz pak, konané z příkazu a pro účet státní správy, jen hotové výlohy.

§ 37.

Banka povinna jest dávat ministerstvu financí čtyřikrát měsíčně výkazý sestavené dle § 139. Banka podává ihned po uzávěrce účtu ministerstvu financí zprávu o celoročních výsledcích a po valné hromadě zprávu o jejím průběhu. Guvernér banky předkládá každoročně po řádné valné hromadě zákonodárným sborům půsennou zprávu o činnosti banky za minulý rok, jakož i o otázkách a událostech do oboru cedulové banky spadajících a důležitých pro stát.

§ 38.

Zanikne-li výsada cedulové banky (§ 12), jest stát oprávněn převzít od ní buď veškeré její jmění i se závazky, neb jen část jeho.

I. Převezme-li stát celý obchod cedulové banky, jest povinen, nejde-li o případy naznačené v § 12 pod lit. b), c), d), tento svůj úmysl oznámiti bance nejméně 2 léta před koncem doby, výsadní (§ 11). V takovém případě likvidace se vůbec neproveze.

Veškeré nemovité i movité jmění i všechna oprávnění banky v celém rozsahu přecházeli na stát, který přejímá zároveň povinnost všechny, nároky všech věřitelů banky, zejména i nároky majitelů bankovek, uspokojiti a nejdéle do roka dátí je převzatými zaměstnanci bankovními řádně vyúčtovati.

Akcionářům vyplati stát za akcie nominální hodnotu s 10% příplatkem a kromě toho poloviči rezervního fondu (§ 135). Na dodržení těchto podmínek dozírá bankovní rada, ježíž úkol končí splněním jich.

II. I když stát nepřevezme celý obchod cedulové banky (I.), jest v případech § 12 oprávněn převzít od banky do vlastnictví všechny budovy, pozemky, celý inventář, kancelářské zařízení, čítaje v to i všechny zásoby tiskopisů a jiných potřeb, dále i tiskárnu bankovek a cenností, vstoupiti do všech nájemních smluv o místnostech potřebných ku provozování bankovních obchodů, jest však povinen, nejde-li o případy uvedené v § 12, lit. b), c), d), e), tento svůj úmysl oznámiti bance nejdéle do roka před koncem doby výsadní (§ 11).

V tomto případě proveze stát likvidaci převzatými bankovními úředníky.

Přejimací cenu v bankovkách cedulové banky určí, pokud by se stát s bankou nemohl dohodnouti, zvláštní šestičlenná komise složená ze 3 zástupců ministerstva financí a 3 zástupců banky. Komisi této předsedá guvernér banky, který při rovnosti hlasů rozhoduje.

V obou případech (I. i II.) povinen jest stát převzít do svých služeb všechny definitivní aktívni zaměstnance banky se všemi vůči bance nabýtými právy jejich a přejímá také do své správy pensijní fond banky s veškerým jměním i závazky jeho.

II. Ustanovení přechodná, kapitálová účast státu

(§§ 39—51).

§ 39.

Pokud státovky jsou v oběhu, jest banka povinna obstarávat oběh státovkový, zejména státovky vyměňovali podle zásob, opotřebované nahrazovati novými, obstarávat tisk nových, účtuje státu jen skutečné výlohy, a spolupůsobiti při stažení jejich. Banka jest též oprávněna odebírat padělané státovky bez náhrady na

pouliču stvrzenku a jest povinna i jinak jednat se státovkami obdobně jako s bankovkami podle § 23.

§ 40.

Pokud budou obíhati státovky s nuceným oběhem, jest banka oprávněna odečisti od vykázaného oběhu bankovek státovky, jež má ve svém majetku. Tato zmenšená suma oběhu bude rozhodnou pro posouzení úhrady, jakož i pro výněru daně bankovkové.

§ 41.

Pokud obchod s devizami, cizozeniskými pohledávkami a platidly bude k státním nebo všeobecným účelům vázán, pověřena bude banka z části nebo zcela obstaráváním tohoto obchodu a kontrolou jeho. Banka smí čistého výtěžku z těchto úkonů vzešlého použít při nákupu zlata za cenu lepší, než v § 31 stanovenou, tím způsobem, že hradí rozdíl mezi touto a nákupní cenou z řečeného čistého výtěžku.

§ 42.

Banka nemůže před vydáním zákona v § 15 naznačeného býti činěna odpovědnou za péči o udržování kursu měnové jednotky na zahraničních trzích uloženou jí v § 5.

§ 43.

Ministr financí pověří osoby jím určené utvořením akciové společnosti pro cedulovou banku, stanoví způsob a podmínky, podle kterých se provede upisování, splácení kapitálu, svolání ustavující valné hromady a ustavení společnosti.

§ 44.

Stát účastní se této akciové společnosti třetinou akciové jistiny upsáním třetiny akcií (§ 59).

Hlasovací právo za tyto akcie, jakož i za akcie, které se dostaly jinak v majetek státní, t. j. v majetek kterýchkoliv státních úřadů nebo ústavů, vykonává státní správa na valných hromadách jedním zmocněncem, pověřeným ministerstvem financí.

§ 45.

Nebyla-li celá akciová jistina upsána, po nechá banka neupsané akcie ve svém majetku a smí je prodávat z volné ruky, nikoli však pod imenovitou hodnotou. Výtěžek z prodeje přes imenovitou hodnotu připadne rezervnímu fondu banky. Banka nesmí za tyto akcie vykonávat nijakého práva na valných hromadách a tyto neprodané akcie nemají účasti na zisku banky. Akcie tyto buďtež ve výkazech a v rozvaze výslovňě jako takové označeny a od akciové jistiny odpocítávány.

§ 46.

Banka ustaví se a započne svou činnost, jakmile dvě třetiny celé akciové jistiny byly upsány a splaceny, a funkcionáři v §§ 72 a 73 naznačení byli jmenováni.

§ 47.

Státní správa odevzdá bance při zahájení její činnosti nashromážděný státní valutový poklad, po případě hodnoty získané i jinak, oceněné v paritech určených v § 28. Státní správa jest však oprávněna splatiti z valutového pokladu před jeho odevzdáním subskripci na akcie upsané podle § 44. Banka dá protihodnotu převzatého pokladu, t. i. stejný obnos v bankovkách, vládě na zvláštní účet, ze kterého bude stát hraditi:

- peníz, který byl vydán k získání hodnoty státního valutového pokladu nákupem;
- částky, jež bude nutno vydati, aby mohla být splacena valutová půjčka, uzavřená dle zákona ze dne 25. února 1919, č. 88 Sb. z. a n., k utvoření tohoto pokladu, v hodnotách původních nebo přepočítaných na bankovky podle volby věřitele. Částeck těchto možno užít také před splatnosti půjčky k nákupu knížek vydaných na valutovou půjčku;
- náklady na jiná opatření sloužící úpravě měny.

§ 48.

Banka jest povinna při likvidaci z jakékoliv příčiny nastalé vrátiti státu hodnoty podle § 47 převzaté, splatili stát bance bankovky, které výměnou za ně obdržel. Vrácení staniž se podle volby banky buď v hodnotách původních, nebo ve zlatě a stříbře, na kteréžto mohou i hodnoty papírové být převedeny podle parit vyzačených v § 28.

§ 49.

Státní správa odevzdá bance do majetku všechny budovy, pozemky a celý inventář, získaný nebo pořízený pro Bankovní úřad ministerstva financí, po případě pro tiskárnu bankovek, za cenu, již určí zvláštní šestičlená komise, složená ze tří zástupců ministerstva financí a tří zástupců banky; komisi této předsedá guvernér banky, který při rovnosti hlasů rozhoduje.

Převod majetkových podstat podle tohoto paragrafu a §§ 38, 47 a 50 Bankovního úřadu ministerstva financí na novou banku jest prost poplatků a kolků.

§ 50.

Banka přejme do služeb všechny definitivní aktivní zaměstnance Bankovního úřadu ministerstva financí se všemi nabýtými právy a povinnostmi jejich.

Banka přejme:

1. hodnoty, které státní správa obdrží od Rakousko-uherské banky jako ekvivalent pensijních nároků zaměstnanců přijatých Bankovním úřadem ministerstva financí od Rakousko-uherské banky;

2. hodnoty, které ji stát odevzdá jako ekvivalent odpovídající prémiové reservě, potřebné k úhradě nároků převzatých zaměstnanců podle § 42 nař. ze dne 12. května 1919, č. 246 Sb. z. a n., za dobu od zřízení Bankovního úřadu ministerstva financí do zřízení akciové banky cedulové;

3. kvotu prémiových příspěvků, kterou Všeobecný pensijní ústav vráti jako ekvivalent prémiové rezervy ončich zaměstnanců, kteří za trvání Bankovního úřadu ministerstva financí u tohoto ústavu byli pojištěni.

Hodnoty tyto tvoří budou základní součást pensijního fondu zaměstnanců banky. Banka přejme povinnost vypláceti penze osobám, kterým Bankovním úřadem ministerstva financí za ich činnosti byly vyměšeny (§ 136).

§ 51.

Banka převeze hlavní ústav a všechny filiálky a pobočky Bankovního úřadu ministerstva financí, převeze do správy všechny obchody jeho a provede jejich likvidaci na účet státu. Banka přemění takto převzatý hlavní ústav, filiálky a pobočky ve stejném odstupu vání v úřadovny své.

B. Stanovy.

I. Základní usanovení a zvláštní práva banky (§§ 52—70).

§ 52.

Cedulová banka jest akciová společnost, zřízená podle výsady udělené ji tímto zákonem (§§ 1—51) na dobu dvaceti let, ode dne zahájení její činnosti počítajíc.

Tato společnost výslovně bere na sebe práva a závazky plynoucí z tohoto zákona a stanov tvořících součást jeho.

§ 53.

Firma této banky jest: „Národní banka Československá“, slovensky: „Národná banka československá“, v překladu ruském: „Народный банкъ чехословацкій“, německém: „Cechoslovakische Nationalbank“, polském: „Bank narodowy Czeskosłowacki“, maďarském: „Csehszlovák nemzető bank“.

Banka smí užívat státního znaku,

§ 54.

Sídlem banky jest Praha. Činnost její vztahuje se na celé území republiky Československé. Banka vykonává svou činnost ústředním a hlavním ústavem v Praze, v čelnějších městech filiálkami vybavenými zvláštními úřadovnami a vlastním personálem; v místech podřízenějších pak pobočkami, u nichž výkony jejími pověřeny mohou být ústavy jiné. Smí zřizovat v cizině jednatelství.

§ 55.

Banka jest povinna udržovat podle § 51 převzaté a přeměněné úřadovny a po dohodě s vládou (§ 7) založit nové hlavní ústavy, filiálky a pobočky v městech, kde toho zájem státní vyžaduje, ve lhůtě nejdéle 6 měsíční po příslušném výnosu vládní. Zrušit filiálky nebo pobočky za trvání výsady smí jen se svolením vlády.

Město, které jest sídlem hlavního ústavu neb filiálky, sluje místem bankovním, území jemu přidělené bankovním obvodem.

§ 56.

Pro ústřední banky platí označení „Národní banka Československá v Praze“, pro její pražskou úřadovnu „Národní banka Československá, hlavní ústav v Praze“, pro úřadovny v ostatních městech označení „Národní banka Československá, filiálka v“ s označením sídla filiálky, pro pobočky pak „N. N. v“ (označení ústavu a místa vykonávajícího příslušnou službu), pobočka Národní banky Československé, vystupuje-li příslušný ústav v této funkci.

§ 57.

Banka ve své vlastnosti cedulové banky má povahu veřejného, úvěrního obchodu provozujícího ústavu. Pokud v tomto zákoně jinak není ustanoven, řídí se banka povšechně normami platnými pro akciové společnosti.

§ 58.

Akciová jistina banky činí 75,000.000 měnových jednotek ve zlatě, rozdelených na 150.000 akcií po 500 jednotek. Zvýšení nebo snížení akciové jistiny může se státi zákonem po usnesení valné hromady (§ 115). Způsob pak, jakým po případě v důsledku toho nové akcie mají být vydány, nebo staré staženy, podléhá schválení ministerstva financí.

Závazky banky ručí celé jmění její.

§ 59.

Mohou být vydány též hromadné akcie po deseti kusech akcií.

Státní správě bude vydána na úpis 50.000 kusů akcií, provedený podle §. 44, jedna akcie hromadná. Akcie státem upsané jsou nepřevoditelný a nezrizitelný.

Každý akcionář má v poměru počtu svých akcií stejný podíl na jmění a výtěžcích banky, ručí však za závazky banky toliko obnosem, který podle stanov na akcie složil.

Akcie jsou nedělitelný.

§ 60.

Akcie zní na jméno akcionáře a opatřeny mají celoroční kupony, svědčící doručiteli, talonem (podle vzorů A, B, C). Podpisy na akcích mohou být tiskem pořízeny. Akcie zapíší se do knihy akcionářů s označením jména, bydlístě a stavu majitelů.

Akcie mohou být převáděny na jiné osoby; převod děje se rubopisem. Banka nezkouší pravostí podpisu a neběže za ní odpovědnosti. Banka považuje předložení akcií rubopisem opatřených za legitimaci k žádosti o změnu zápisu v knize akcionářů. Změny zápisů dělí se bez poplatku. V poměru k bance jest akcionářem ten, jehož jméno v knize akcionářů jako vlastníka jest zapsáno.

§ 61.

Každý akcionář může si vlastnictví na svých akcích zajistiti tím, že předloží akcie bance a požádá, by v knize akcionářů zaznamenáno bylo, že převod těchto akcií jest vázán a smí se státi len ověřeným podpisem. Záznam tento poznamená se také na akcích.

§ 62.

Banka není povinna dátí sebe a své filiálky a pobočky (pobočky jako takové) zapsati do obchodního rejstříku. Pro závaznost a platnost právních jednání a listů banky stačí, jsou-li jména oprávněných zástupců a každá změna vyhlášeny v místnostech banky.

§ 63.

Jméni a výtěžky banky jsou — kromě nemovitostí, a dividendy i superdividendy akcionářům vyplácené — prosty všechny daní a poplatků.

Všechny knihy a zápisu a právní listiny banky jsou prosty košků a poplatků. Služební smlouvy banky s jejimi zaměstnanci prosty jsou poplatků.

Veškeré její poštovní zásilky jsou prosty poštovného. Poštovní zásilky poboček jsou prosty poštovného jen tehdy, jsou-li adresovány

bance a vyplývají-li z funkce pobočkám přenesené.

§ 64.

Knihy a záznamy banky mají průkaznou způsobilost veřejných listin.

§ 65.

Banka má bezvýjimečné přednostní právo uspokojiti své vlastní pohledávky z peněz, směnek a jiných cenných papírů, které jsou v její držbě.

Toto přednostní právo přísluší bance netolikou ku penězům, směnkám a cenným papírům, které ji byly odevzdány k zajištění pohledávek, nýbrž bez rozdílu ke všemu moyitému jmění dlužníkovi, jehož držby neb detence kdykoliv a k jakémukoliv účelu nabyla.

Banka jest oprávněna i bez soudního povolení a zakročení, a to i v tom případě, kdyby byl na jmění dlužníkovo uvalen konkurs, zaplatí si svou pohledávku jmenovanými prostředky způsobem, jaký sama uzná vhodným. Ve výkonu tohoto přednostního práva nemůže být banka žádnými nároky třetích osob zdržována nebo rušena, ba ani nároky vlastnickými nebo jinými, dříve nabytými právy, pokud ovšem banka přijala dotačné peníze, směnky a cenné papíry jako jmění svého dlužníka, a nemohly-li být řečené nároky a práva v době, kdy věci ty byly bankou přejímány, dosti zjevný.

§ 66.

Chce-li někdo nabýti zástavních neb exekučních práv anebo práva obstávky na penězích a cenných papírech, ležících u banky nebo na pohledávkách, vybrání schopných, obráti se na příslušný soud; tento povoli zajištění nebo exekuci vždy jen způsobem, jímž nebudou dotčena práva banky ke jmenovaným věcem, a vyrozumí o tom banku. Ve všech těchto případech jest však banka oprávněna peníze a cenné papíry nebo dotačnou částku pohledávky uložit u soudu na straty vlastníka nebo věřitele.

Byl-li na vlastníka peněz nebo cenných papírů uložených u banky uvalen konkurs aneb zemřel-li, jest zástupce konkursní podstaty neb pozůstalosti povinen oznámiti to příslušným soudem bance a označití ji osoby, které jsou oprávněny volně nakládati penězi nebo cennými papíry. Nestane-li se tak, není banka povinna konkursní podstatě neb pozůstalosti náhradou škody.

I soudně legitimovaným osobám vydají se u banky uložené cennosti jen, vrátí-li příslušné listiny.

§ 67.

Dlužník z obchodů s bankou, jenž splatil zá-
půjčku před uplynutím smluvní lhůty, nemůže
z tohoto důvodu žádati, aby mu byly nahrazeny
šíroky, které bance snad zaplatil předem.

§ 68.

Banka není povinna odpovídati na dotazy
o úvěrech již poskytnutých, na dotazy pak o pe-
nězích a jiných hodnotách u ní uložených odpo-
vídati jen jejich majitelům. Právo soudní vyžado-
vat vysvětlení není tím dotčeno.

§ 69.

Umořovací řízení vzniklá z obchodů, cen-
ných papírů a listin banky mohou se konati jen
u civilního zemského soudu v Praze.

§ 70.

Pro veškeré spory o žalobách podaných na
banku z obchodů, které v mezích vyměřené pů-
sobnosti prováděla, jest výlučně příslušným
obchodním soudem v Praze.

Pro jinaké spory, proti ní zahájené, jakož
i pro soudní a úřední podání a jednání jest roz-
hodno sídlo v Praze, pokud v zákonech není vý-
lučně stanovena příslušnost soudů jiných.

II. Správa banky (§§ 71—83).

§ 71.

Vedoucími správními orgány Národní banky
Československé jsou:

- a) bankovní rada: 1. guvernér (§ 72),
2. devět členů bankovní
rady (§ 73),
3. užší výbor (§ 91),
4. odbory (§ 90),
- b) pětičlenný revidující výbor (§ 75) a
- c) valná hromada akcionářů (§§ 103—120),

§ 72.

Guvernéra Národní banky Československé
imenuje po návrhu vlády president republiky na
dobu pěti let. Guvernér může na návrh vlády být
presidentem odvolán nebo suspendován. Po uply-
nutí pětiletí může být vždy znova jmenován.
Guvernér banky sídlí v Praze a přísluší mu cel-
kové požitky druhé hodnosti třídy státních
úředníků. Požitky tyto hradí banka. Guvernér
nemá nároků pensijních. Guvernér nesmí zastá-
vat po dobu této funkce jiných placených funkcí
nebo úřadů a ztrácí pro toto období své služební
nebo pensijní požitky státní.

§ 73.

Bankovní rada skládá se mimo to ze šesti
volených a tří jmenovaných bankovních radů.
Práva a povinnosti obou skupin až na výjimku
§ 74 jsou stejná. Volbu šesti volených bankovních
radů vykonává valná hromada akcionářů (§ 115)
na dobu šesti let. Každoročně končí funkce jed-
noho z nich. V prvních pěti letech rozhodne se
vždy losem, který z bankovních radů v ustavuj-
cí valné hromadě zvolených má vystoupiti. Vy-
stoupili mohou vždy být znova voleni. Jmenování
tří zmíněných bankovních radů vykonává
president republiky na návrh vlády, rovněž na
dobu šesti let. Jmenování bankovní radové mo-
hou být na návrh vlády presidentem republiky,
odvolání nebo suspendování, po uplynutí šesti-
let mohou být znova jmenováni.

§ 74.

President republiky imenuje po návrhu vlády,
ze šesti volených bankovních radů náměstka gu-
vernéra Národní banky Československé, který,
podle potřeby zastává guvernéra banky ve všechn
funkcích. Hodnost náměstka může být na návrh
vlády presidentem republiky zbaven, zůstává
však v tomto případě dále v bankovní radě; jinak
končí jeho funkce náměstka vypršením období,
na které byl zvolen bankovním radou. Pro případ,
že by i náměstek guvernéra nebyl s to guver-
néra zastoupiti, určí guvernér ke svému zastupo-
vání kteréhokoli z volených bankovních radů.

§ 75.

Revidující výbor jest pětičlenný a jest volen
valnou hromadou na dobu pěti let. Každoročně
končí funkce jednoho člena. V prvních čtyřech
letech rozhoduje vždy los, kdo ze členů v usta-
vující valné hromadě zvolených má vystoupiti.
Vystoupil mohou znova být zvoleni. Guvernér
banky imenuje ze sředu revidujícího výboru
předsedu tohoto výboru.

§ 76.

Funkce vystupujícího člena bankovní rady,
nebo revidujícího výboru končí vždy 14 dnů po
příslušné valné hromadě. Člen volený za člena
zemřelého nebo předčasně vystoupivšího voli se
jen na dobu, zbyvající pro jeho předchůdce.

§ 77.

Volby bankovních radů a členů revidujícího
výboru, vykonané valnou hromadou, schvaluje
vláda. Schválení toto považuje se za dané, ne-
bylo-li do čtrnácti dnů po valné hromadě vý-
slovňě odepřeno.

§ 78.

Všichni členové bankovní rady mino guvernéra požívají za svou činnost celoroční náhrady, jejíž výši určuje valná hromada vždy na dobu tří let. Náměstku guvernéra přísluší padesáti-procentní zvýšení takto stanovené náhrady, členům revidujícího výboru pak náhrada ve výši poloviny náhrady určené pro členy bankovní rady, aniž by bylo potřebi zvláštního usnesení valné hromady.

Náhrady tyto vyplácí banka ze svého pro rata temporis a započítává je do správních výloly běžného roku.

Náhrady tyto vyplácejí se jen polovinou, zúčastnil-li se některý člen bankovní rady nebo revidujícího výboru méně než poloviny konaných schůzí, ve kterých podle platných řádů měl být přítomen.

§ 79.

Guvernér banky, členem bankovní rady a členem revidujícího výboru mohou být jmenováni nebo voleni jen rodilí příslušníci republiky Československé.

§ 80.

Po celou dobu své působnosti povinni jsou guvernér banky a každý bankovní rada míti složeno u banky dvacet, každý člen revidujícího výboru pak deset akcii Národní banky Československé na své jméno zapsaných. Akcie tyto nesmí být nijak zatištěny.

§ 81.

Guvernér banky, členové bankovní rady a revidujícího výboru nesmí být po dobu své působnosti členy zákonodárných sborů a nesmí být účastní ve správě ani ve služebním poměru výdělečného peněžního ústavu.

§ 82.

Guvernér a členové bankovní rady a revidujícího výboru neručí osobně za závazky banky, jsou však odpovědní za řádné vykonávání svých funkcí.

§ 83.

Guvernér skládá při nastoupení svého úřadu slib, že řádně vykonávat bude své povinnosti, do rukou presidenta republiky, členové bankovní rady a revidujícího výboru pak do rukou guvernéra banky, a stvrdí tento slib písemně.

III. Jednací řády (§§ 84—96).

§ 84.

Guvernér předsedá ve schůzích bankovní rady a, zúčastnil-li se schůzí některého jiného or-

gánu (§ 90), i v těchto schůzích; dále předsedá ve valné hromadě. Guvernér nařizuje výkon usnesení přijatých v těchto schůzích. Guvernér jménem bankovní rady předkládá valné hromadě výroční zprávu a účty.

Guvernér schvaluje řády a pravidla stanovená bankovní radou podle § 87.

§ 85.

Guvernér pečeje o zachovávání zákonu o bankce, o zachovávání stanov a příslušných řádů vnitřních (§ 87), guvernér dozírá dále jménem bankovní rady na správu jméni a na obchody banky.

Guvernér rozhoduje i v záležitostech běžného obchodu, příslušejících jinak celé bankovní radě, nebo některému odboru nebo jednotlivému členu samostatně, není-li možno pro krátkost času, ne-přítomnost a pod. rozhodnutí příslušného orgánu dosjeti. V takovém případě jest guvernér povinen záležitost v nejbližší schůzi přednést.

§ 86.

Bankovní rada jest orgánem, který zastupuje banku ve všech jednáních, podpisuje firmu banky a zejména také zastupuje banku při jednáních s vládou. Podpisuje tím způsobem, že pod označení firmy podepisuje se guvernér, jeden člen bankovní rady a vrchní ředitel banky. Podepisovati mohou i zástupci guvernéra a vrchního ředitele. Podpis bankovní rady platí i pro případy, kde zákon předepisuje zvláštní plnou moc.

Bankovní rada ustanovuje, ve kterých případech, v jakém rozsahu a způsobu podpisuje banku v běžném obchodním jednání obchodní správa, hlavní ústav a filiálky banky.

§ 87.

Bankovní radě přísluší správa jméni, vedení a dozor na všechny obchody banky. Přísluší jí zejména také:

1. Ustanovovati podrobnější podmínky a rozsah jednotlivých odvětví obchodu. Stanovit úrokové sazby pro bankovní obchody, vyměřuje výši úvěrů jednotlivým ústavům, firmám a osobám.

2. Určuje podrobnější podmínky, za jakých banka poskytuje zápůjčky na drahé kovy, směnky a vkladní knížky na státní valutovou půjčku (§ 123), stanovit, na-které cenné papíry a do jaké výše kursově hodnoty, po případě do jakého finančního obnosu mohou bankou zápůjčky být poskytovány.

3. Bankovní rada pověřuje peněžní ústavy, službou poboček. Bankovní rada imenuje censory a ustanovuje počet jejich podle potřeby bankovních míst a rozhoduje při sporech vzniklých z činnosti censorů.

4. Stanoví a mění jednací řád a pravomoc pro sebe, odbory, užší výbor a výbor revidující v mezích tohoto zákona.

5. Stanoví a mění služební disciplinární řády zaměstnanců. Stanoví pensijní řád pro zaměstnance a určuje správu pensijního fondu (§ 136). Jmenuje definitivní zaměstnance, vyměňuje jejich postup, požitky a pensi jejich nebo pozůstatků. Má právo dozoru na řízení všech zaměstnanců a nejvyšší právo disciplinární nad nimi.

6. Podává valným hromadám prostřednictvím guvernérůvým (§ 84) zprávy, výroční zprávy a účty. Podávání těchto zpráv není vázáno na souhlas guvernéra banky nebo vládního komisaře.

Bankovní rada jest oprávněna podávat vládě dobrá zdání o otázkách měnových, státně úvěrových, iakož i vůbec o otázkách, jež ji vládou budou předloženy, a má právo předkládati v tomto oboru návrhy iniciativní.

§ 88.

Schůze bankovní rady svolává a jimi předsedá guvernér.

Řádné schůze bankovní rady konají se jednou měsíčně, a to pravidelně dvacátého čtvrtého dne v každém měsíci, po případě, je-li den tento svátečním, příštího všedního dne. Schůze prosinecová koná se za stejných okolností dne dvacátého prosince.

Řádných schůzí bankovní rady konaných v březnu, červnu, září a prosinci povinen jest účastnit se také revidující výbor. Členům tohoto výboru přísluší v těchto schůzích hlas poradný.

Mimořádné schůze bankovní rady mohou se konati, kdykoliv toho nastane potřeba. Schůze taková musí být svolána, žádají-li o to alespoň tři členové bankovní rady, nebo usnesl-ll se na tom revidující výbor, nebo požádal-ll o to vládní komisař.

Schůzí svolaných z usnesení revidujícího výboru povinen jest výbor tento se účastnit alespoň třem členy a přísluší jim i v takových schůzích hlas poradný.

§ 89.

Bankovní rada jest způsobilá usnášeti se, je-li přítomno i s předsedou nejméně pět členů rady, z nichž jsou nejméně tři volení.

Každý člen má po jednom hlase. Rozhoduje se prostou většinou přítomných, při rovnosti rozdruhuje hlas předsedajícího.

Při volbách hlasuje se lístky.

Schůzím jest přítomen vrchní ředitel nebo jeho zástupce, nebo i více členů obchodní správy s hlasem poradným.

Vedle toho mohou podle potřeby být přibráni i jiní úředníci banky nebo i osoby mimo banku, vyžaduje-li toho předmět jednání.

O jednáních a usnesení bankovní rady čini se zápis, v němž uvedena jsou i jména přítomních členů ředitelství.

O každé schůzi uveřejňuje bankovní rada zprávu v úředním listě.

§ 90.

Bankovní rada rozděluje se pro podrobnější vykonávání své činnosti ve tři odbory, a to:

I. odbor valutový, kterému přísluší i obchod a politika devisová,

II. odbor úvěrů,

III. odbor administrativní, kterému podléhá také tiskárna bankovek.

Vedle těchto stálých odborů mohou být zřízeny přechodně i další odbory. Každý odbor se stává pravidelně ze tří členů bankovní rady a každém jest přidělen jako referent jeden člen obchodní správy. Do každého odboru musí být takto ustanoveni vždy dva volení a jeden jmenovaný člen bankovní rady.

Guvernér ustanovuje rozdělení členů bankovní rady na tyto odbory a jmenuje pro každý odbor jednoho z nich předsedu. Předsedy v těchto stálých odborech pak musí být rovněž dva volení a jeden jmenovaný člen. Předsedové tito musí bydleti v Praze nebo v blízkém okolí. Rádny schůze odboru konají se jednou týdně a platí pro ně řád určený bankovní radou. Guvernér má právo účastnit se každé schůze a předsedá v tomto případě.

Odbory tyto probírají a rozhodují s referujícími úředníky záležitosti běžného obchodu a připravují látku pro jednání bankovní rady.

Rozsah jejich samostatného rozhodování vymezí bankovní rada.

§ 91.

Guvernér a předsedové těchto tří odborů tvoří „užší výbor“, kterému přísluší povětšině výkon práv a usnesení bankovní rady; vedle toho však může užší výbor rozhodovati samostatně v nutných případech, kdy nebylo pro krátkost času možno svolati bankovní radu. Může měnit v takovém případě i sazbu eskontní, musí však předložiti toto opatření k dodatečnému schválení bankovní radě, kterou jest pak svolati bezodkladně. Ve schůzích užšího výboru, kde stane se usnesení o změně eskontního úroku, musí být přítomni všichni členové užšího výboru a vládní komisař.

Užší výbor zasedá pravidelně jednou týdně, vedle toho, kdykoliv toho nastane potřeba; svolává jej guvernér nebo člen výboru guvernérém k tomu ustanovený.

Jednací řád pro užší výbor stanoví a mění bankovní rada.

§ 92.

Guvernér ustanovuje pro hlavní ústav banky v Praze a pro filiálky v Brně a v Bratislavě po jednom členu bankovní rady, jejichž povinností jest, aby osobně sledovali celou činnost a obchody tétoho úřadoven a podávali o nich bankovní radě zprávy.

Dva z nich musí být i z volených, jeden ze jmenovaných členů.

§ 93.

Revidující výbor jest povinen občasně prohlížet stav obchodů a stav hodnot tvořících jmění banky. Zkoumá závěrečné účty, rozvahu a účet zisku a ztráty a podává valné hromadě o tom, jakož i o jiných svých poznatečných zprávě.

Vyžaduje-li toho prospěch banky, má revidující výbor právo požádati bankovní radu, aby svolala mimořádnou valnou hromadu (§ 104).

Revidující výbor má právo činiti rozkazy proti usnesení bankovní rady, a v případě, že nedocílena dohoda, odvolati se podle předcházejícího odstavce k valné hromadě. Revidující výbor má právo kdykoliv žádati svolání schůze bankovní rady (§ 88).

Revidující výbor má právo nahlížeti do všech knih a zápisů banky.

Jednání revidujícího výboru s úřadovnami a zaměstnanci banky děje se prostřednictvím bankovní rady.

§ 94.

Usnesení ve schůzích bankovní rady, užšího výboru, odboru a výboru revidujícího přijatá potřebují k své platnosti schválení guvernéra, kteréhož se jím pravidelně dostává podpisem jeho.

Za schválená pokládají se i ona usnesení, kterým guvernér ve schůzi přítomný neodepřel před koncem schůze výslovně souhlasu.

§ 95.

K posouzení směnek předložených k eskontu příbrá banka censory, jež jmenuje bankovní rada na dobu šesti let, a sice pro každé bankovní místo v počtu odpovídajícím rozsahu obchodu. Tvoří dohromady sbor censorů. Působnost censora jest čestnou. Censori mohou se státi osoby obeznále s místními poměry obchodními, průmyslovými, zemědělskými a hospodářskými vůbec, a banka jest si vyžádati o navržených kandidátech dobré

zdání obchodních komor, zemědělských rad a jiných důležitých zájmových sdružení, jež vláda určí. Z působnosti censorů jsou vyloučeni vedoucí činovníci nebo úředníci výdělečných peněžních ústavů.

Mezi censory, v jednom místě působicími, nesmí být přibuzenství prvního stupně.

§ 96.

Sboru censorů předsedá při jednání vedoucí úředník hlavního ústavu nebo filiálky. O přijetí nebo zamítnutí směnky rozhoduje sbor většinou hlasů přítomných. Při rovnosti hlasů rozhoduje předseda. Předseda jest oprávněn odepřítí eskontování směnky sborem k přijetí navržené, jest však povinen v takovém případě rozpor oznámiti bankovní radě. V případech nutných smí banka eskontovati směnky, aniž by je předložila sboru censorů, musí však je předložiti sboru k dodatečnému posouzení.

Censor nemůže rozhodovati o směnce, na kterou on sám nebo firma, jež i jest společníkem, jest zavázán. Censori povinni jsou jednatí nestranně, zachovávat mlčelivost a nastupujíce podepiši v tomto smyslu slib.

Sbor censorů má kromě své censorské působnosti také povahu sboru důvěrnického, který má právo řízení hospodářské potřeby a přání svého bankovního obvodu a předkládati příslušná usnesení svá bankovní radě.

IV. Státní dozor (§§ 97—99).

§ 97.

Správa státní vykonává vrchní dozor vládním komisařem, vzlátym z úředníků ministerstva financí. Úředník tento zůstává po dobu své funkce ve svazku svého státního úřadu a jest placen státem. Vládní komisař jmenuje vláda a jmenuje zároveň jednoho zástupce jeho za stejných okolností a se stejnými právy a povinnostmi.

Vládní komisař má právo přesvědčovati se o tom, jak banka si počiná, sledovati zachovávání zákonů a stanov, jakož i šetření zájmu státního, smí účastnit se schůzí všech orgánů bankovních s hlasem poradným. Smí vyžádati si zprávy a doklady.

Naproti tomu nepřísluší vládnímu komisaři právo zasahovati do záležitosti zaměstnanců, pokud nejde o změnu služební pragmatiky nebo dělnického řádu.

Vládní komisař jest přistoupen při ničení bankovek z oběhu vztatých.

Povinen jest opřítí se každém usnesení valné hromady nebo ostatních orgánů banky, odpově-

rují-li zákonům, stanovám nebo zájmům státu, a zastavuje svým odporem výkon usnesení až do vyřádaného rozhodnutí podle § 98.

§ 98.

Týká-li se odpor takový usnesení přijatého užším výborem, odbory nebo revidujícím výborem, předloží se záležitost ku projednání bankovní radě. Čelí-li odpor usnesení valné hromady nebo bankovní rady, předloží a projedná se záležitost s vládou, aby dosaženo bylo dohody.

Nedošlo-li k němu, rozhoduje, že-li o výklad zákona nebo stanov, pětičlenný rozhodčí soud, do kterého jmenuje vláda a banku po dvou členech, kteří pak společně jmenují jednoho dalšího člena jako předsedu. Neshodnou-li se na předsedovi, rozhoduje los. Rozhodčí soud usnáší se většinou hlasů a rozhodnutí jeho jest konečné. Ohrožuje-li usnesení v odpor vzaté veřejným zájem státní, rozhoduje vláda.

§ 99.

O soukromoprávních sporech mezi státní správou a bankou, nepatřících do § 98, rozhoduje vrchní zemský soud v Praze.

V. Zaměstnanci banky (§§ 100—102).

§ 100.

Bankovní rada udílí k dosažení úkolů banky a k výkonu usnesení svých, po případě usnesení ostatních orgánů rozkazy obchodní správě Národní banky Československé, t. j. řídícímu sboru ředitelství záležejícímu ze dvou- až tříčlenného ředitelství s vrchním ředitelem v čele a z tajemníků, jichž počet řídí se dle potřeby referátů, nejméně však přesahovat počet šestí. Při jmenování členů této obchodní správy není bankovní rada vázána na výběr z kruhu vlastního ředitelstva.

Vrchní ředitel udílí jménem bankovní rady přijaté rozkazy všem úřadovnám a zaměstnancům banky.

§ 101.

Vrchní ředitel jest nejvyšším vedoucím úředníkem banky, podpisuje rozkazy udílené jménem bankovní rady, účastní se schůzí bankovní rady a ostatních orgánů bankovních a jest povinen denně guvernéra zpravovat o všech záležitostech banky. Může být zastoupen svým náměstkem, kterým jest ředitel bankovní rady k tomu ustanovený.

Ostatní členové obchodní správy jsou vedoucími ředitelky jednotlivých odvětví, po případě hlavního ústavu nebo filiálek, bankovní radou stanovených, a podávají své zprávy pro přednictvím vrchního ředitele, nebo ředitelství celého.

§ 102.

Disciplinární vyšetřování konají se podle řádu bankovní rady přijatého za předsednictví člena obchodní správy.

VI. Valná hromada (§§ 103—120).

§ 103.

Valná hromada akcionářů jest mluvčím a představitelem akcionářů a jejich práv. Řádná usnesení valné hromady jsou závazná i pro nezářitelné akcionáře.

§ 104.

Valné hromady konají se v Praze a to:

1. řádná valná hromada nejdéle v únoru každého roku,

2. mimořádná pak, kdykoliv toho jest potřebí. Svolána býti musí, klesl-ly počet volených členů bankovní rady pod čtyři, nebo počet členů revidujícího výboru pod tři, když revidující výbor o to požádal, nebo když nejméně padesát, k účastenství na valné hromadě oprávněných akcionářů o to požádá. V posledním případě koná se tato nejdéle do dvou měsíců po projevené žádosti. Valné hromady svolává bankovní rada vyhláškou v úředním, neb i v jiných denních listech, nejméně měsíc před jejich konáním. Vyhláška tato obsahuje zároveň výzvu ke složení akcií. (§ 106).

§ 105.

Osm dnů před valnou hromadou musí uveřejněno býti v týchž listech, kde vyhlášeno bylo její svolání, i pořadí předmětů, jež budou projednávány. O jiných, než takto označených bodech, příslušnou valné hromadou platná usnesení státi se nemohou. Z tohoto omezení vyhnet jest návrh, aby svolána byla mimořádná valná hromada. Má-li se konati mimořádná valná hromada na žádost padesáti oprávněných akcionářů (§ 104), musí tito v příslušné žádosti označiti zároveň předměty jednání. Je-li předmětem jednání mimořádné valné hromady návrh na likvidaci banky, musí to býti uvedeným způsobem vyhlášeno nejméně měsíc před tím, než se koná.

§ 106.

Valná hromada sestává z akcionářů, jichž vlastnickým jest aspoň deset akcií, zapsaných na jejich jméno nejpozději devadesát dnů před valnou hromadou a deponovaných nejpozději dvacet dnů před valnou hromadou u hlavního ústavu banky v Praze nebo u některé filiálky banky. Zákonu zástupcové nezletilých nebo opatrovanců a v zařízení cbcí, korporací, společností, ústavů a ji-

ných právnických osob jednotlivci k tomu zvlášť určení, mohou, byl i sami nebyli akcionáři, účastnit se s plnými právy valních hromad jako plnomocnici, byli-li při složení akcii písemným prohlášením jako takoví označeni neb byla-li okolnost tato listinami prokázána. Taktéž zplnomocniti smí každý z uvedených majitelů akcii jen jednu osobu. Osoby hromadné mohou fakticky označili buď jen jednu osobu nebo dvě osoby alternativně.

§ 107.

Jsou-li akcie společným majetkem několika osob aneb seskupí-li se několik akcionářů, z nichž má každý méně než deset akcii zapsaných na své jméno, mohou zplnomocniti písemným prohlášením při složení akcii za sebe učiněným ze svého sítřední jednoho akcionáře k účasti na valné hromadě. Plnomocníc takový musí zastupovat nejméně deset akcii.

§ 108.

K účasti na valné hromadě oprávněný obdrží příslušné legitimacní potvrzení.

§ 109.

Každá k účasti na valné hromadě oprávněná osoba smí toto právo vykonati jen osobně a nemůže se dáti zastupovat. Každému účastníku přísluší bezpodmínečně jen jeden hlas.

§ 110.

Valné hromady účastníci se mohou jen příslušníci republiky Československé. Z účasti vyloženy jsou osoby, které nemají plných občanských práv, a osoby, na jejichž jméni uvalen konkurs.

§ 111.

Každý účastník valné hromady jest oprávněn podávat ve valné hromadě samostatné návrhy, předložil-li je písemně s odůvodněním guvernéru banky nejpozději čtrnáct dnů před zasedáním. Takovéto samostatné, včasné podané návrhy budou pojaty do pořadu valné hromady (§ 105). O návrzích, které fakticky ohlášeny nebyly a nedotýkají se bezprostředně předmětu jednání stanovených vyhláškou, nemůže se příslušná valná hromada pravoplatně usnášeti (§ 105).

§ 112.

Valná hromada pokládá se za řádně ustavenou a způsobilou usnášeti se, je-li přítomno aspoň čtyřicet oprávněných účastníků. Nesejdě-li se valná hromada do jedné hodiny po čase, na něž byla svolána, odročuje se na čtrnáct dnů. O odročení a svolání nové valné hromady podá se zpráva aspoň osm dnů před novou valnou hromadou týmž novinami, kterými první valná hromada byla svolána. Druhá valná hromada iná

právo raditi a usnášeti se Jen o předmětech uvedených ve vyhlášce pro první valnou hromadu, a to nehledic k počtu přítomných oprávněných účastníků.

§ 113.

Osm dnů před řádnou valnou hromadou budou v místnostech banky vyloženy závěrky účetní za uplynulý rok. Každý k účasti na valné hromadě oprávněný má právo vyžádat si u banky v této lhůtě jeden výtisk výroční zprávy se závěrkou účetní.

§ 114.

Valné hromadě předsedá guvernér banky, neb jeho náměstek, a kdyby těmito nebylo možno, člen bankovní rady podle § 74 guvernérem stanovený.

Předseda podává k projednávání a usnášení předměty v pořadí, jak byly vyhláškou určeny.

§ 115.

Řádné valné hromadě přísluší pravidelně tato jednání:

1. Vyslechnie zprávu podávanou jménem bankovní rady o uplynulém správním roku, příslušnou zprávu revidujícího výboru (§ 93) a usnáší se o udělení absolvatoria.
2. Volba členů bankovní rady (§ 73).
3. Volba členů revidujícího výboru (§ 75).
4. Případné návrhy na změny stanov (§ 4).
5. Případné zvýšení nebo snížení akciového kapitálu (§ 58).
6. Jinaké návrhy bankovní rady.
7. Samostatné návrhy dané na pořad (§ 111).

Valná hromada může se usnášti, aby projednány byly i jiné návrhy podané bankovní radou, jež nebyly dány na pořad valné hromady, platně usnášeti o nich však tato valná hromada se nemůže.

Jednání mimořádných valných hromad určeno jest pravidelně příčinami, pro něž byly svolány. — Zádost o prodloužení výsady musí být dána na pořad valné hromady tak, aby lhůta, stanovená § 11, mohla být dodržena. Návrh na likvidaci banky před vypršením výsady může být předmětem jednání jen na mimořádné valné hromadě.

§ 116.

Za členy bankovní rady a revidujícího výboru mohou být voleny i osoby ve valné hromadě nepřítomné, jakž i osoby, které tou dobou nejsou akcionáři. Neakcionáři fakticky zvolení mohou počít svou činnost teprve, když vyhověli ustanovením § 80.

§ 117.

Valná hromada usnáší se prostou většinou hlasů. Jen jedná-li se o návrh na likvidaci banky anebo o změnu stanov, potřebí jest většina dvoutřetinové. Předseda hlasuje jen při rovnosti hlasů. Hlásování děje se zpravidla pozvednutím ruky nebo povstáním. Zádáčli o to nejméně deset účastníků, má předseda provést ústní hlasování podle jmén. Nečiní-li ani jediný z přítomných proti tomu námitek, může být hlasování provedeno oklamací.

§ 118.

Při volbách hlasuje se lístky. Volba jest tajná. Nedosáhne-li se při nějaké volbě prvním hlasováním prosté většiny hlasů, přikročí se k užší volbě mezi osobami, které při tomto hlasování obdržely nejvíce hlasů. Do této užší volby bude pojato jen dvakráté tolik osob, když se jich ještě zvolití má.

Dostanou-li dvě osoby v užší volbě stejně hlasů, rozhodne mezi nimi los.

Skrutátory jmenuje z akcionářů předseda.

§ 119.

O jednání valné hromady sepsán budiž zápis, který podepiše předseda, dva jiní vyzvani účastníci, skrutátoři a zapisovatel.

§ 120.

Usnesení valných hromad, pokud nepodmiňují změny tohoto zákona nebo stanov a nepodmiňují schválení vlády (§ 77), potřebují ke své platnosti schválení ministerstva financí. Schválení toto považuje se za dané, nedojeďte-li do tří neděl po odeslání zprávy o valné hromadě rozhodnutí odpírající schválení některého bodu.

VII. Obchody banky (§§ 121—130).

§ 121.

Banka jest oprávněna provozovat tyto obchody:

1. eskontovati směnky, cenné papíry a kupony (§ 122),
2. půjčovati na ruční zástavy (§ 123),
3. přijímati vklady na poukázky neb jiná potvrzení (§ 124),
4. přijímati vklady na žirové účty (§ 125),
5. vydávat na složnou hodnotu nezúročitelné poukázky a akreditivy à vista splatné, znějící na řadu nebo doručitele (§ 126),
6. obstarávat inkaso směnek, šeků, poukázk, cenných papírů, spořitelních knížek a pod. (§ 125),

7. vypláceti splatnou jistinu a kupony cenných papírů, připuštěných k lombardu (§ 123), a opatřovati nové kuponové archy cenných papírů (§ 126),

8. být upisovnou pro státní půjčky, nebo i pro jiné cenné papíry (§ 126),

9. prováděti komisionářské koupení a prodeje cenných papírů a mincí (§ 126),

10. kupovali směnky a šeky na zahraniční místa, prodávat směnky a šeky takové, siednatavat nebo kupovati pohledávky v cizině a obstarávat inkaso a výplaty v cizině (§§ 126 a 127),

11. kupovati a prodávat cizozemské a obchodní zlaté a stříbrné mince a cizozemská papírová platidla (§ 125),

12. kupovati a prodávat zlato a stříbro nemincované (§§ 31 a 126).

§ 122.

Banka jest oprávněna eskontovati vydané a vlastní směnky, vzniklé ze skutečných obchodů, splatné v zákonité měně do 92 dnů v obvodu republiky Československé.

Podané směnky podepsány buďtež zpravidla třemi, nejméně však dvěma osobami, jichž schopnost platiti jest známa. Bankovní rada smí výjimkou připusťti náhradou za třetí podpis záruky v cenných papírech.

O přijetí směnek rozhoduje banka se sborem censorů (§ 96). Rozhodnutí děje se nestranně podle zásad uplatněných pro všechna bankovní místa stejně, přihlajeje jedině k jakosti směnek. Příčinu zamítnutí směnek nelze uváděti.

Banka jest dále oprávněna eskontovati cenné papíry a kupony do tří měsíců splatné, pokud jsou připuštěny k lombardu (§ 122). Platí pro ně obdobná pravidla jako pro eskont směnek.

Úrokovou sazbu eskontní, která jest stejná pro všechna bankovní místa, ustanovuje bankovní rada. Sazba tato vyhlásí se v úředním listu a vývěskami v úřadovnách banky.

Banka jest oprávněna eskontované směnky převáděti dále.

§ 123.

Banka jest oprávněna poskytovati záplýčky na ruční zástavu (lombard) na dobu nejdéle tří měsíců. Úhrn záplýček poskytnutých na ruční zástavy nemá pravidelně přesahovati zásobu směnek (portefeuille) eskontovaných podle § 122. Překročí-li tu to výši, musí být úroková sazba ze záplýček na ruční zástavu zvýšena nejméně o $1\frac{1}{2}$ procenta nad platnou sazbu eskontní. Záplýčka může být poskytnuta na:

- a) mincované nebo nemincované zlato a stříbro,
 - b) cenné papíry, warranty a conossementy,
 - c) směnky splatné do šesti měsíců, které mají jinak náležitosti § 121, a směnky na cizinu se stejnými náležitostmi splatné do šesti měsíců (§ 122),
 - d) vkladní knížky na státni valutovou půjčku.
- Záplýčku možno odepřít bez udání důvodů. Záplýčku možno splatit kdykoliv před splatností. Stalo-li se splacení takové do patnácti dnů po udělení záplýčky, dlužno zaplatit úrok za celých patnáct dnů. Úroky bance snad předem zaplacene neni banka povinna vrátiti. Banka může povolit prodloužení záplýčky vždy na tři měsice. Úroky splácejí se po uplynutí lhůty, na kterou byla záplýčka udělena. Podmínky pro záplýčky pod a), c) a d) uvedené stanoví bankovní rada.

Cenné papíry, na které lze záplýčky poskytovati, ustanovuje bankovní rada, která při svém výběru vázána jest na papíry, znamenané na některé lužemské burse; ona stanoví také míru úrokovou pro toto odvětví, jakož i výši, do jaké na jednotlivé druhy cenných papírů možno záplýčky poskytovati.

Sazbu úrokovou z lombardu může bankovní rada zvyšovati neb snižovati nezávisle na sazce eskontní, při čemž však dbáti jest zásady, že sazba ta musí být vždy nejméně o půl procenta vyšší než sazba eskontní.

Sniží-li se bursovní cena zastavených věci, na něž byla bankou poskytnuta záplýčka, jest dlužník povinen na vyzvání zástavu přiměřeně zvýšiti nebo záplýčku částečně splatiti. V tomto druhém případě vráti se mu část úroků snad předem zaplacencích. Nebude-li zástava přiměřeně zvýšena nebo záplýčka částečně splacena, jest banka oprávněna i před splatností záplýčky prodati zástavu buď celou nebo z části na burse; to pak, co zbude po úhradě pohledávky na kapitále s úreky a případnými poplatky, s náklady a provisí za prodej ve výši jednoho promille úhrnné pohledávky, uschová banka jako bezúročné depositum pro dlužníka u sebe, anebo složí k soudu na útraty a nebezpečí vlastníkovo.

Nestačí-li výtěžek prodeje k úplnému splacení pohledávky, jest banka oprávněna hojili se na dlužníku samém. Nebude-li záplýčka poskytnutá na zástavu včas splacena, jest banka k placení své pohledávky oprávněna i bez vědoní dlužníkova a bez soudního zakročení prodati zástavu buď celou aneb z části svrchu uvedeným způsobem. Zůstane-li po úhradě úhrnné pohledávky nějaký zbytek, naloží s ním banka podle ustanovení odstavce předcházejícího.

Banka není však k tomuto prodeji povinna; neprodá-li zástavy po splatnosti půjčky, nepromlčí se její pohledávka na kapitále, úrocích a případných poplatcích a nákladech.

Okolnost, že by v den splatnosti zastavené věci byly neprodejny, neopravňuje dlužníka žádati o prodloužení záplýčky a nezbavuje ho závazku zaplatiti bance všechno, čím jest ji povinen.

Banka považuje doručitele zástavního listu vydaného bankou za oprávněna, že může se zastavenou věci prováděti jakoukoliv dovolenou změnu a že může zástavu vyplatiti. Banka neznáma, zda jsou potřebné podpisy pravé, a neruší za jejich pravost.

Banka má však právo totožnost podavatelovu zkoušet a může, shledá-li průkaz nepostačitelným, záplýčku odepřít.

§ 124.

Banka jest oprávněna přijímati hotovost i v platidlech cizích a vydávatí na ně potvrzení, neb přijímati i závazek ke splacení těchto hotovostí ve stejných platidlech.

§ 125.

Banka jest oprávněna přijímati vklady na žirové účty. Majitel žirového účtu je oprávněn, pokud není zákonučním omezení, šekem volně svojí pohledávkou nakládati, v hotovosti ji vybírat, nebo poukázati k dobru třetích. Zádost za otevření žirového účtu odmítouti aneb žirový účet vypověděti lze bez udání důvodů. Každý majitel žirového účtu může umisťovali své akcepty u banky. Byl-li na majitele žirového účtu uvalen konkurs a banka o tom úředně zpravena, nevyplati se šeky vydáváne na tento účet, ať jsou v rukou majitele účtu neb v rukou osob třetích. S pohledávkou majitele žirového účtu naloží se podle § 66.

§ 126.

Podmínky pro obchody uvedené v § 121, ad 5. až 12., a podrobnější ustanovení pro obchody uvedené ad 1. až 4. ustanovuje bankovní rada.

§ 127.

Banka smí k úpravě kursů devis uzavíratí v rámci § 121, bodu 10., terminové obchody devisové.

§ 128.

Každé přímé nebo nepřímé poskytování úvěru státu, vyjímaje případy uvedené v §§ 129, 135, jest bance zakázáno.

§ 129.

Státu, státním úřadům a státním ústavům nelze poskytovati záplýček na papíry státní,

emisním ústavům pak na cenné papíry jejich vydání, které jsou v jich vlastnictví.

Banka smí po schválení bankovní rady eskoncovatí směnky celní, daňové a směnky na uvedené výrobky tabákové, sůl a výrobky horní, které mají vlastnosti, stanovené v § 122, a byly podány státní správou.

Banka smí obstarávat pro stát obchody komisionářské, přijímat platy a konat výplaty pro stát. Případný zůstatek, který stát z těchto obchodů dluhuje, budiž vyrovnan nejdéle do týdne po každé měsíční závěrce.

§ 130.

Bance jest zakázáno provozovati jiné, než v § 121 stanovené obchody. Zejména nesmí akceptovati směnky, zaručovati se za jiné, nesmí nabývat majetku nemovitého, kromě majetku nutného pro vlastní svou činnost. Nesmí nabývat pro vlastní účet státních papírů republiky Československé, mimo případy § 122 a případ vytčený v § 135. Nesmí nabývat pro sebe vlastních akcií, ani na ně dávat zálohy. Nesmí se účastnit podniků obchodních, průmyslových, ani jiných, ani provozovati obchody se zbožím. Banka smí však ve vlastní tiskárně bankovek tisknouti platiila a cenné papíry na účet jiných.

Nemovitosti a jiné státky nabyté k zaručení svých práv v důsledku některého z obchodů svých jest povinna prodati v přiměřené lhůtě.

VIII. Účtování, výkazy a likvidace (§§ 131—142).

§ 131.

Správní rok banky shoduje se s rokem kalendářním a rozvaha uzavírá se tudiž k 31. prosinci každého roku.

Rozvaha nechť odpovídá všem předpisům zákona a všem přísným pravidlům obchodního účetnictví.

Výbor revidující má roční rozvahu schválenou bankovní radou prozkoumati a dát o tom řádné valné hromadě zprávu. Stejná ustanovení platí pro účet ze zisku a ztráty.

Valné hromadě přísluší schválení závěrečných účtů. Rozvaha a účet ze zisku a ztráty budetež nejdéle osm dnů před řádnou valnou hromadou uveřejněny v úředním listu.

Závěrečné účty nutno předložiti nejvyššímu účetnímu kontrolátoru řádu.

§ 132.

Čistým ziskem banky jest přebytek výtěžků, který zbývá po srážce všech ztrát a nákladů, do kterých započítají se i obnosy placené státu podle § 30 a přispěvky placené pensijnímu fondu zaměstnanců podle § 136.

Z čistého zisku přiděli se:

a) akcionářům dividendu 4%, jež bude vyplácena s příděly dle c) a d) po řádné valné hromadě,

b) ze zbytku 10% rezervnímu fondu banky, až do výše určené § 135,

c) z obnosu, který po té ještě zbývá, náleží polovina akcionářům jako superdividenda do celkové výše 6% a druhá polovina připadá státu,

d) přesahovala-li by přídělem ad c) uvedeným celková dividendu akcionářů 6%, náleží z obnosu těchto 6% přesahujících jen jedna polovina akcionářům jako další superdividenda a druhá polovina připadá státu.

Aby dividendu mohla být vyplácena v zaokrouhlených obnosech, mohou malé zbytky či stáho zisku být přenášeny na nový účet.

Končí-li správní rok ztrátou, k jejíž úhradě by nestačil rezervní fond, jest včetí banky, aby se postarala o doplnění akciové jistiny na plnou výši a nesmí takováto ztráta být přenášena na nový účet (§ 12).

§ 133.

Dividenda a superdividenda jsou splatny ve zlatě; dokud však nevznikne povinnost uvedená v § 15, smí být vypláceny zákonitými platiidy. Dividendy a superdividendy nevybrané do tří let odle dne dospělosti propadnou rezervnímu fondu banky.

§ 134.

Nedosáhne-li roční dividendu výše 4%, má valné hromadě právo doplnit ji na tu výši z rezervního fondu.

§ 135.

Banka utvoří rezervní fond tím způsobem, že ze zbytku čistého zisku, přesahujícího ročně 4% akciové jistiny, příkazuje 10% tomuto fondu (§ 132), až dosáhne poloviny akciové jistiny. Dosáhl-li této výše, přestává další doplňování. Polovina tohoto rezervního fondu budiž uložena v státních dluhopisech republiky Československé.

Rezervní fond slouží nejprve k úhradě ztrát vzniklých z obchodů banky, pokud nemohou být hrazeny běžnými výtěžky, dále pak k doplnění dividendy akcionářů na 4% v letech, kde by čisté zisky této výše nedosáhly.

Při likvidaci nebo postátnění banky připadá polovina rezervního fondu akcionářům, a druhá, a to ona, jež uložena jest ve státních papírech, státu.

Výtěžky rezervního fondu zaščtuji se do celkového výnosu banky.

Rezervnímu fondu připadají 1 výtěžky podle § 45 a § 133.

§ 136.

Banka a její zaměstnanci nepodléhají povinnosti pojistné, stanovené zákonem ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.

Banka utvoří pro své zaměstnance pensijní fond, jehož základem budou hodnoty převzaté podle § 50 a jenž mítí bude vlastnost pensijního ústavu náhradního podle § 65 uvedeného zákona. Pensijní fond dotuje banka příspěvky stanovenými každým rokem tak, aby ve 20 letech byl pensijní fond doplněn na výši, odpovídající dle pojistné matematiky požadavkům § 65 uvedeného zákona. Příslušna bilance tohoto fondu sestavována bude ob rok, po prvé za rok, kdy cedulová banka vstoupí v život. Pokud by vyplácením pensí byl úrokový výnos pensijního fondu vyčerpán, smí banka obnosy přesahující tento výnos vyplácet ze svého a zaúčtovati je do vydání běžných. Bankovní rada smí valné hromadě navrhnuti a valná hromada smí se usnášti o připadném zvýšení příspěvku pensijnímu fondu.

Změny ve vyměřování pensí může usnášeti jen valná hromada, avšak usnesení taková nemohou zkrátiti nabytých práv.

Pensijní fond netvoří část jméni bankovního.

Stanovy, upravující správu tohoto pensijního fondu, dává bankovní rada (§ 87) a schvaluje ministerstvo financí. Dlužno při nich dbát všeobecných ustanovení zákona shora uvedeného.

§ 137.

Obnosy připadající státu podle § 30 odvádí banka státní správě koncem roku, obnosy připadající státu podle § 132 odvádí po řádné valné hromadě. Platy vyplývající pro stát z účasti na akciové jistině koná banka týž den jako ostatním akcionářům. Všechny tyto platy koná banka v Praze Ústřední státní pokladně.

§ 138.

Banka jest povinna zařídití účtování své tak, aby kdykoliv bylo možno zjistiti stav oběhu bankovek a stav úhrady dle §§ 26, 28 a 29.

§ 139.

Banka jest povinna sestaviti ku dni 7., 15., 23. a poslednímu každého měsíce výkazy o stavu passiv a aktiv svých, o stavu úhrady oceněné podle § 28 a o stavu ihned splatných závazků svých a uveřejnití je v úředním listě a vývěskami v úřadovnách banky.

Výkazy nechť mají tyto hlavní položky:

1. na straně passiv:

- a) akciovou jistinu,
- b) rezervní fond,
- c) oběh bankovek,

- d) zůstatky žirových účtů a jiné ihned splatné obnosy,
- e) jiné splatnosti,
- f) jiná passiva;

2. na straně aktiv:

- a) kovovou úhradu uvedenou rozdeleně podle § 28,
- b) jiné hotovosti,
- c) zásobu eskontovaných směnek, cenných papírů a pod.,
- d) stav zápůjček na ruční zástavy,
- e) cenné papíry,
- f) jiná aktiva.

§ 140.

Pravidelně jednou ročně, v kterýkoliv vládním komisařem určený den, vždy však, nastala-li změna v osobě guvernéra banky, vrchního ředitelnebo vládního komisaře, jest podrobití výkazy o oběhu bankovek a o úhradě podrobě revisi. Revise tato zahrnuje, pokud se kovové úhrady týká, také revisi hodnot do úhrady této náležejících a v pokladnách banky v Praze se nalézajících.

O těchto revisích jest učiniti zápis, který podepíší mimo guvernéra a vládního komisaře i dva vedoucí úředníci banky.

§ 141.

Dojde-li k likvidaci banky, aniž tato byla státem úplně převzata, ustanoví valná hromada, jakým způsobem likvidace se má provésti, a zvolí k tomu účelu šestičlenný likvidační výbor, do kterého mohou být zvoleni i členové bankovní rady. Funkce guvernéra a členů bankovní rady, jmenovaných presidentem republiky, trvají dle a přenášejí se v tomto případě do výboru likvidačního.

Likvidačnímu výboru přísluší plná moc, již zapotřebí jest k ukončení obchodů a závazků bankovních. Plnou moc možno se svolením valné hromady na jiné přenášeti. Pokud likvidace trvá, trvá i moc valné hromady a výboru revidujícího, a valná hromada má zejména právo schvalovati účty likvidační a propouštěti likvidační výbor z ručení za tyto účty.

Jakmile výbor likvidační byl zvolen, pomíjí všechna moc volených bankovních radů.

§ 142.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem jeho prohlášení.

Provedení jeho ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonntág v. r..

PŘÍLOHA A.

Číslo Serie

**AKCIE
NÁRODNÍ BANKY ČESKOSLOVENSKÉ**

na

500—

slovky: pět set,

kterouž poskytuji se
 v nebo každému oprávněnému nástupci jeho všechna práva na veškerém jmění a na výtěžcích „Národní banky Československé“, jež podle zákona ze dne přísluší každému akcionáři.

V PRAZE, dne

Národní banka Československá.

(Podpisy)

Pečet.

PŘÍLOHA B.**Kupon č.****k akcii**

číslo serie

Národní banka Československá vyplatí doručiteli tohoto kuponu dividendu a superdividendu pro rok po řádné valné hromadě.

Dividendy a superdividendy, které do tří růcků ode dne splatnosti nebyly vybrány, propadají rezervnímu fondu.

Národní banka Československá.PŘÍLOHA C.**TALON****k akcii**

číslo serie

Národní banka Československá vydá doručiteli tohoto talonu u svého hlavního ústavu v Praze nový arch kuponů, jenž bude pro tuto akcii vydán roku

Národní banka Československá.

Čís. 348.

**Vyhláška ministerstva vnitra se všemi
zúčastněnými ministerstvy ze dne
11. května 1920,**

že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 15. dubna 1920, čís. 270 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry v soudnictví na území bývalého státu uherského.

V zákoně ze dne 15. dubna 1920, č. 270 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry v soudnictví na území bývalého státu uherského, vyhlášeném v částce LII. dne 30. dubna 1920, v § 3, odst. 2., rádeč druhý má znít:

„účinnosti tohoto zákona nabaly již z působilosti“ a nikoli „účinnosti tohoto zákona zaměstnance úřadu v § 2.“

Tusar v. r.,
jako ministerský předseda a v zastoupení nejdří-
tomného ministra věcí zahraničních.

Švehla v. r.	Dr. Franke v. r.
Hampl v. r.	Staněk v. r.
Habrmann v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Veselý v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Heidler v. r.	Dr. Hodža v. r.
Prášek v. r.	Dr. Winter v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr financí a správce ministerstva
pro zásobování lidu.

Čís. 349.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 14. května 1920**

k provedení zákonů upravujících platové a po-
stupové poměry profesorů vysokých škol.

Na základě zákonů ze dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n., 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n., 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1920, a 18. prosince 1919, č. 26 Sb. z. a n. z roku 1920, se nařizuje:

§ 1.

Řádní profesori vysokých škol požívají platu rovnajícího se třetímu platovému stupni VI. hodnostní třídy státních úředníků. Dokončením 3. služebního roku nabývají platu V. hodnostní třídy. Odtud stupňuje se plat vždy po třech letech rovnoměrně tak, že dokončením 12. služebního roku dostoupí nejvyššího platového stupně IV. hodnostní třídy.

§ 2.

Mimořádní profesori vysokých škol požívají platu, jenž počíná částkou rovnající se nejnižšímu platovému stupni VI. hodnostní třídy státních úředníků a postupuje vždy po 3 letech tak, že dokončením 9. služebního roku dosáhne výše čtvrtého platového stupně VI. hodnostní třídy.

Mimořádným profesorům, kteří dosáhli již nejvyššího platového stupně VI. hodnostní třídy, ponechá se při jejich jmenování profesory rádnými dosavadní vyšší plat jako osobní do pense započítatelný přídavek až do vyrovnání platem rádného profesora.

§ 3.

Pro výměru jednotlivých platových stupňů jsou počínajíc dnem 1. září 1919 rozhodna ustanovení čl. I., § 1, zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.

§ 4.

Ustanovení §§ 1 a 2 tohoto nařízení o tříletých přídavcích působí od 1. září 1919.

Profesoři vysokých škol, kteří byli jmenováni před 1. zářím 1919, budou přeřaděni do platových stupňů podle celkové započítatelné doby ztrávené v požitcích rádného nebo mimořádného profesora ve smyslu §§ 1 a 2 tohoto nařízení.

§ 5.

Řádní i mimořádní profesori požívají všeobecného místního (dříve činnostního) přídavku ve výměře odpovídající ustanovení čl. II., § 2, zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.

Všeobecný místní přídavek rádného profesora zvýší se o 50%, jakmile profesor ten dosáhne platu IV. hodnostní třídy.

§ 6.

Vedle toho přísluší rádným i mimořádným profesorům vysokoškolským stálý do výslužného nezapočítatelný místní přídavek vysokoškolský vedle §u 9 zákona ze dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n., výměrou stanovenou v § 2 nařízení ze dne 18. června 1919, č. 339 Sb. z. a n.

§ 7.

Všeobecný i vysokoškolský místní přídavek vyplácí se čtvrtletně předem současně s platem v oněch měsících, ve kterých je splatno nájemné dle ustanovení platných v místě vysoké školy. K u projevenému přání oprávněného zařídí se výplata měsíční.

§ 8.

Vysokoškolští profesori, kteří byli 1. listopadu 1918 v aktivní službě, postupují za každý kalendářní rok 1914—1918, v němž byli alespoň po 6 měsících v aktivní státní službě civilní, nebo za této

služby konali aktivní vojenskou službu, vždy o půl roku dříve do vyšších služebních požitek, než měli 1. října 1918.

Tato půlleti připočítávají se též k celkové služební době pro vyměření pensijních požitek, ačli nepřísluší již nárok na započtení celého roku z důvodů služby vojenské.

§ 9.

Dosáhl-li vysokoškolský profesor 1. října 1918 nebo dříve již nejvyššího stupně platového, poskytne se mu po uplynutí dalších 4 let od dosažení nejvyššího stupně, do nichž se započítávají válečná půlleti a jež se 1. září 1919 zkrajuji na 3 léta, osobní do penze započitatelný přídavek.

Tento přídavek se vyměří za dobu od 1. října 1918 do 31. srpna 1919 u profesorů řádných případnou částkou z ročních 2000 Kč, u profesorů mimořádných případnou částkou z ročních 1200 Kč, od 1. září 1919 pak čini u řádných i mimořádných profesorů ročních 2100 Kč.

Mimořádným profesorům poskytuje se tento přídavek v případu jmenování profesorem řádným tak dlouho, dokud nejsí vyrovnan platem řádného profesora.

§ 10.

Ona část půlleti, jež při prvním postupu provedeném podle § 8 tohoto nařízení nebyla spotřebována, bude započítávána při dalším postupu do vyšších platových stupňů.

Profesoriům mimořádným, kteří po 1. říjnu 1918 byli jmenováni profesory řádnými, připo-

čítávají se do dalšího postupu válečná půlleti vypočítaná dle § 8 tohoto nařízení, zkrácená o tu dobu, jež uplynula od 1. října 1918 do dne jich jmenování profesory řádnými.

§ 11.

Vysokoškolským profesorům, kteří za války aktivně sloužili, ale odešli před účinností zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n., na trvalý odpočinek, nebo jejich pozůstatými, převočte se dodatečně základna pensijní a vypočtou se započítatelná válečná půlleti do celkové doby služební dle §§ 8—10 tohoto nařízení.

§ 12.

Výhody dle §§ 8—11 tohoto nařízení, nabývší účinnosti dnem 1. října 1918, poskytuji se na přihlášku.

§ 13.

Nařízení toto provede ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r. Klofáč v. r.

Dr. Veselý v. r. Dr. Šrobár v. r.

Sonetág v. r. Dr. Winter v. r.

Haberman v. r. Dr. Heidler v. r.

Staněk v. r. Dr. Hořča v. r.

Prášek v. r. Hampl v. r.

Dr. Frauke v. r.